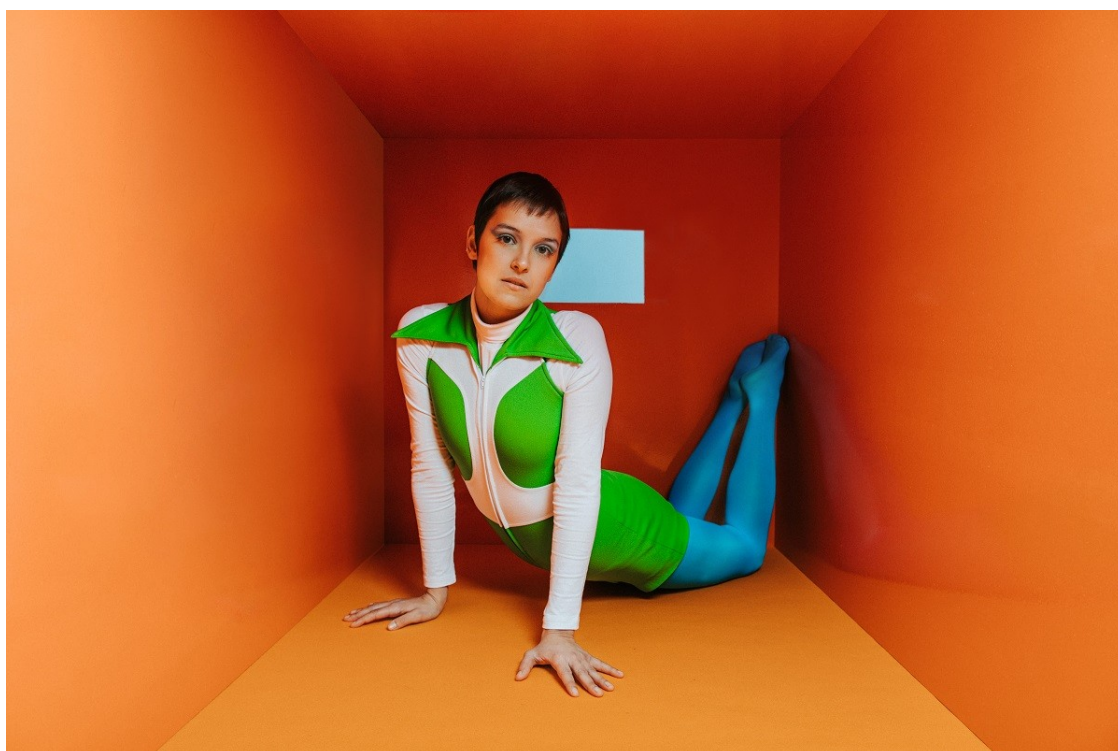

Carlota Flâneur: «No hi ha èxit sense frustració»

Conversem amb la cantant barcelonina sobre el seu primer llarga durada, 'Uncertainty'

Carlota Flâneur | Sílvia Poch

La cantant i compositora Carlota Cerrillo, coneguda com a **Carlota Flâneur**, acaba de publicar el seu primer llarga durada, *Uncertainty* (Hidden Track Records, 2022), amb producció del 'pop metafísic' de **Ferran Palau**. Conversem amb ella per a desgranar les interioritats d'aquest nou treball.

Dos anys després del teu primer senzill, treus el primer llarga durada. Creus que el disc culmina tota la feina que has anat fent aquest temps?

Ha estat un procés natural, més que una culminació. Quan vaig entrar a Hidden Track Records fa dos anys, ja tenia moltes d'aquestes cançons escrites. En aquell moment, ens vam posar a fer l'EP perquè jo volia començar amb poques cançons, però ja tenia al cap fer un llarga durada més endavant si era possible. De fet, això ho diuen sempre els artistes, però realment tinc ja el cap posat en fer cançons noves. Quasi et diria que el disc és més una culminació de la meua vida que no pas de la carrera musical: des que tenia tres anys que esperava treure un disc.

'Uncertainty' parla molt d'expectatives frustrades.

No ha estat mai una decisió conscient. En cap moment he pensat 'faré cançons que parlin de la vulnerabilitat i de la fragilitat'. Simplement em surten així i són un reflex d'allò que soc. Escoltant el

disc, crec que se'm pot arribar a conèixer bastant bé. Tinc la necessitat de parlar sobre com em sento amb la gent que estimo i, fins i tot, amb gent amb qui no tinc tanta confiança. M'agrada molt compartir com em sento i, per tant, no m'ha suposat un esforç escriure les lletres.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=4qVMbxinQOk>

Així, les cançons estan inspirades en moments personals concrets?

Sí. A vegades, escric sobre sensacions que s'allarguen en el temps, com a "The Rush", que parla de la sensació que tot va massa ràpid. Aquí no parlo d'un moment concret, sinó d'un sentiment perllongat. La majoria de cançons, però, parlen de moments molt concrets.

Hi plasmes molt de les teves expectatives i les teves frustracions.

Crec que és supernatural tenir expectatives a la vida. Tots les tenim, i les podem mantenir més a ratlla o deixar-les que creixin, però, al final, davant d'una cosa que et fa il·lusió, esperes que vagi de certa forma i això porta implícita una possible frustració.

Creus que les teves lletres poden ajudar a normalitzar la frustració?

La frustració encara no està prou normalitzada a la societat i això està supeditat a la idea *xunga* d'èxit que tenim. Als ulls de la societat, l'èxit és una sola cosa, tot i que en realitat pot agafar moltes formes i camins diferents i no satisfer allò que la societat espera. La realitat és que no hi ha èxit sense frustració.

Això ho plasmes a "Party".

Sí, tens raó. Amb la festa sempre tinc aquest conflicte intern. Soc una persona que ha d'estar molt motivada per sortir de festa. Per a la societat, és l'activitat per excel·lència en què la gent s'ho passa bé, però quan no gaudeixes una cosa que suposadament t'ha de fer gaudir, et sents frustrada.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=CJ_CL1mr49s

Per altra banda, el disc té un caràcter molt lluminós alegre i sobretot amb melodies molt corejables. Eren punts que volies tenir en compte a l'hora de compondre les cançons?

En el procés de fer aquest disc he après molt de producció musical. Jo portava les cançons pelades i amb en **Ferran Palau** vam anar construint tota la producció. Ell ha notat que les cançons tenien una aura una mica alegre i per això ha volgut que totes les cançons siguin més enèrgiques que les del primer EP, *Brains* (Hidden Track Records, 2020).

A més d'aquest projecte, també estàs implicada en el pòdcast 'L'esmorzar', que ha guanyat el premi accèssit de la fàbrica de creació digital La Fera.

L'esmorzar és molt divertit. A mi m'agrada molt la ràdio i tot el format radiofònic i sempre havia volgut fer una cosa així. En Marc Ferrer em va proposar fer-lo: em va escriure i em va dir que tenia una idea de pòdcast a duet i que havia pensat en mi. L'objectiu era donar un espai als artistes fora de les entrevistes reglamentàries, on poguessin parlar del que volguessin. Estem molt contents amb com està anat, m'ho he passat molt bé i estic aprenent un munt. A mi m'agrada molt fer preguntes a artistes, i normalment, quan te'ls trobes per concerts o *backstages* és difícil preguntar-los com van fer aquella cançó. Ha estat una oportunitat molt guai per poder entrevistar a artistes que m'agraden i conèixer els seus processos creatius.

Ver esta publicación en Instagram

Una publicación compartida de L'ESMORZAR (@esmorzem)